

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: PE-1T/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010223
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2024:3622010223.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.03.2024, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom mesto Partizánske, nezamestnaný, slobodný,

je vinný, že:

ako rodičia s už právoplatne odsúdenou C. D. z nedbanlivosti umožnili svojmu synovi mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, žiakovi X. ročníka F. G. F., H. D. I. XXXX/XX, J. v dobe od 04.09.2020 do 18.06.2021, teda v školskom roku 2020/2021 v Partizánskom viesť záhaľčivý život tým, že napriek upozorneniam školy a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom na jeho dochádzku do školy, nevenovali pozornosť jeho výchove, nezaujímali sa o jeho dochádzku do školy, umožnili mu záškoláctvo a tým mal mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX v školskom roku 2020/2021 559 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím svojho maloletého syna vystavili nebezpečenstvu spustnutia,

teda:

z nedbanlivosti vydal osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že umožnil jej viesť záhaľčivý život a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

čím spáchal:

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona podmieniene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 06.12.2022 na tunajšom súde pod sp. zn. Pv 156/21/3305-41 obžalobu na A. B. a C. D. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako rodičia z nedbanlivosti umožnili svojmu synovi mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, žiakovi X. ročníka F. G. F., H. D. I. XXXX/XX, J. v dobe od 04.09.2020 do 18.06.2021, teda v školskom roku 2020/2021 v Partizánskom viesť záhaľčivý život tým, že napriek upozorneniam školy a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom na jeho dochádzku do školy, nevenovali pozornosť jeho výchove, nezaujímali sa o jeho dochádzku do školy, umožnili mu záškoláctvo a tým mal mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX v školskom roku 2020/2021 559 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím svojho maloletého syna vystavili nebezpečenstvu spustnutia.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 1T/77/2022-241 dňa 19.04.2023 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného A. B. a obvinenú C. D. vinnými z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona a obom uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 14 mesiacov. Proti tomuto trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote prokurátor odpor len vo vzťahu k obžalovanému A. B.. Vo vzťahu k obvinenej C. D. nadobudol trestný rozkaz právoplatnosť dňa 18.07.2023.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 18.03.2024, na ktorom obžalovaný A. B. po zákonomnom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Nakoľko obžalovaný súhlasne (áno) zodpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, súd so súhlasom prokurátora a obhajcu obžalovaného v zmysle § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 18.03.2024 dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., v zmysle § 269 Trestného poriadku oboznámením listinných dôkazov, a to uznesenie z č.l. 12, trestný rozkaz z č.l. 241, odpor z č.l. 244, opatrenie z č.l. 274, prílohovú obálku s lustráciami z č.l. 271 (RT, GP SR, CESDaP, CDB) a oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/85/2020 a sp. zn. 2T/56/2020.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného A. B. popísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku právne kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona, pričom vinu obžalovaného za skutok obžalobou mu kladený za vinu ustálil na základe ním urobeného vyhlásenia o vine, ktoré prijal a ktoré je neodvolateľné. Obžalovaný A. B. z hľadiska formy zavinenia konal vo vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a/ Trestného zákona.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že opatruje svojho syna, ktorý je zdravotne postihnutý, avšak nemá na to papier. Syn máva epileptické záchvaty od jeho štyroch rokov. Právom posledného slova uviedol, že mu je to ľúto.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného A. B. súd zistil, že tento je slobodný, nezamestnaný, opatrujúci svoje choré dieťa, má 6 detí. Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dvadsaťkrát postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky. Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že tento má evidovaných 6 záznamov, bol štyrikrát súdom trestaný za rôznu trestnú činnosť podmiennečnými trestami odňatia slobody, v dvoch prípadoch mu bol ukladaný súhrnný trest. V troch prípadoch (záznamy pod bodom 1. až 4. v registri trestov) má odsúdenia zahladené.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/85/2020 súd zistil, že obžalovaný A. B. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/85/2020-186 zo dňa 16.03.2022, právoplatným dňa 19.05.2022, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4 Trestného zákona (skutok zo dňa 19.05.2019) na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/56/2020 súd zistil, že dňa 21.10.2020 vydal Okresný súd Partizánske trestný rozkaz (doručený obžalovanému dňa 26.10.2020), ktorým uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a za to mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Proti tomuto trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/56/2020-124 zo dňa 22.08.2022, právoplatným dňa 08.11.2022, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona (skutok zo dňa 23.01.2020) a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Zároveň súd zrušil výrok o treste odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/85/2020-185 zo dňa 16.03.2022, právoplatným dňa 19.05.2022, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona ako aj § 38 Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil dve pohľadujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti. Obžalovaný svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty jedného trestného činu, a to prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona, kde je zákonom stanovená trestná sadzba 6 mesiacov až 5 rokov. Pri prevahe pohľadujúcich okolností nad priťažujúcimi sa v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3 (upravená trestná sadzba v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona je 6 mesiacov až 42 mesiacov). I keď prokurátor i obhajca obžalovaného navrhovali uloženie obžalovanému súhrnného trestu z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v predmetnom konaní neboli splnené podmienky na ukladanie obžalovanému súhrnného trestu. Súhrnný trest sa uloží iba pri viacčinnom súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť retrospektívne sa zbierajúcej trestnej činnosti už skôr právoplatne odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje na súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Pod pojmom odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin sa v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin bez ohľadu na to, že v riadnom či mimoriadnom opravnom konaní bol zrušený, pokiaľ sa toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. Rovnakú povahu ako odsudzujúci rozsudok má aj trestný rozkaz. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú až doručením trestného rozkazu obvinenému. Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil pripojené spisy Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/85/2020 a sp. zn. 2T/56/2020. Z ich obsahu zistil, že súbeh trestných činov (skutkov) spáchaných obžalovaným v prejednávanej trestnej veci (trestná činnosť páchaná od 04.09.2020 do 18.06.2021), v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 1T/85/2020 (skutok zo dňa 19.05.2019) a v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/56/2020 (skutok zo dňa 23.01.2020), bol prerušený doručením trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/56/2020 obžalovanému, čo sa udialo dňa 26.10.2020, ktorý síce nenadobudol právoplatnosť, avšak toto trestné konanie sa skončilo napokon právoplatným odsúdením obžalovaného. V prejednávanej veci preto neboli splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, nakoľko skutok spáchal obžalovaný až po doručení tohoto trestného rozkazu. Preto súd obžalovanému ukladal podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona trest samostatný, a to trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov, nakoľko v danom prípade mal súd za to, že aj takto uložený podmienený trest môže u obžalovaného splniť svoj účel, ktorým je ho najmä prevychovať, aby v budúcnosti viedol riadny život a zároveň ním je naplnená i zložka individuálnej a generálnej prevencie, ale i zložka represívna. Pri jeho ukladaní súd prihliadol na

skutočnosť, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a tým stratil možnosť v tejto otázke rozhodnutie napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Súd zohľadnil závažnosť obžalovaným spáchaného trestného činu, ako aj jeho predchádzajúci život a pri rozhodovaní o treste bral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný doteraz bol štyrikrát súdom trestaný, v dvoch prípadoch mu bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, a to výchovnými podmienenými trestami odňatia slobody, pričom v troch prípadoch má odsúdenia zahladené, pričom na posledné odsúdenie (vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/56/2020, kde mu bol ukladaný súhrnný trest) súd prihliadať v tejto veci nemohol, nakoľko k jeho odsúdeniu došlo až po tom, čo spáchal predmetný skutok obžalobou mu kladený za vinu. Súd zohľadnil tiež skutočnosť, že obžalovaný bol do súčasnosti dvadsaťkrát postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky. Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že účel trestu je možné zabezpečiť aj podmieneným trestom odňatia slobody.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).